

verne, men jeg tror rigtignok, at de, der skulle have Prøver udførte, hvad enten det er kemiske eller andre, ville søge Statsanstalten, idet det er rimeligt, at man vil mene, at der derigennem faas en større Garanti for, at de udstedte Attester ere fuldt troværdige, end paa de private Anstalter.

Naar det ærede Medlem ironiserede over, at Lønninger efter dette Forslag kom op paa General- og Oberstlønninger, forekommer det mig, at Lønningerne efter Udvalgets Forslag, hvor de nu ere reducerede ikke saa lidt, ikke blive for høje. I øvrigt anser jeg den Gerning, der udføres her, for at være af langt højere Værdi end alle vore Generalers og Obersters tilsammen. Paa dette Punkt har jeg ingen Betænkelighed. Men jeg vil ikke kunne gaa med til det Ændringsforslag, der er stillet af det ærede Medlem fra Otterup (Mads Larsen), idet jeg ikke vil være med til noget som helst, der kan genere Anstalten her i dens Arbejde. Det ærede Medlem siger, at denne Anstalt er god, men den har ikke kunnet betale sig. Hvor have vi nogen Garanti for, at de private Anstalter ville kunne vedblive at betale sig? Hvis Adgangen til at faa foretaget kemiske Undersøgelser paa Statsanstalten bliver spærret, vil maaske den Tid komme, hvor de private Anstalter ville ansøge Staten om Understøttelse. Vi have ingen Garanti for, at de kunne vedblive at bestaa. Det ærede Medlem siger selv, at Prøveanstalten ikke kan bære sig, og det forekommer mig, at naar Prøveanstalten med den Virksomhed, den nu har, har maattet henvende sig til Statskassen om Understøttelse, bør vi ikke hindre den i at faa saa megen Virksomhed, at den kan bære sig, saa at Statskassen ikke vedblivende skal yde Statstilskud. Jeg vil derfor anbefale mine Partifæller her i Salen at stemme imod dette Ændringsforslag, men for Udvalgsflertallets Forslag.

Ordføreren (Sigurd Berg): Jeg takker den højtærede Minister for de Udtalelser, han fremkom med, og hvori han gav Tilslutning til de Henstillinger, jeg havde gjort paa Udvalgets Vegne. Jeg maa i Henhold til mine Udtalelser fra før fraaade at stemme for det Ændringsforslag, som er stillet af et enkelt Medlem af Udvalget, og som nylig blev anbefalet af det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen). Det er min Opfattelse, at de Interesser, som skulle varetages her, netop bedst beskyttes gen-

nem den Vedtægt, som Ministeren skal fastsætte. Det er meget rigtigt, at vi ikke skulle gaa Privatinteresser og private Virksomheder for nær, men vi skulle heller ikke hindre, at Statsprøveanstalten faar en naturlig Udvikling, en Udvikling, som den kan faa paa mange Omraader uden i mindste Maade at gaa de private Virksomheder for nær; derfor finder jeg det netop upraktisk at lovfæste paa dette Omraade. Jeg tror, det er heldigt, saaledes som den højtærede Minister udtrykte sig, at fastsætte en Vedtægt for nogle Aar ad Gangen, saaledes at man efterhaanden faar Erfaring for, hvor det vil være rigtigt at afstikke Grænserne. Man kan meget godt tænke sig, at der kan komme Opgaver eller være Opgaver maaske ogsaa i dette Øjeblik, som de private slet ikke ville paatage sig, og som det vil være naturligt — og som ogsaa de private selv ville finde naturligt — at henvise til Statsprøveanstalten. Men saa vilde det dog være ganske mærkværdigt, hvis man her ved en positiv Bestemmelse i Lovforslaget hindrede noget saadant i at finde Sted.

I al Almindelighed vil ogsaa jeg sige, at der ingen Anledning er til at overlade mere til Ministerens Forgodtbefindende end højst nødvendigt, og jeg tror heller ikke, at den højtærede Minister eller andre Ministre ønske, at der skal overlades mere til dem end nødvendigt. Det er meget ofte en højst ubehagelig Ting at skulle træffe Bestemmelser af en saadan Natur, og Ministeren vil meget ofte finde, at han var meget bedre hjulpen med, om der var truffet en bestemt Afgørelse i selve Loven. Men her bevæge vi os unægtelig paa et Omraade, hvor jeg finder det mest praktisk at overlade Sagen til Ministerens nøje Overvejelse, saaledes at han giver en Vedtægt, og man derefter bliver staaende ved en saadan Vedtægt, der let kan forandres, og som i Henhold til Ministerens Udtalelser kun bliver given for nogle faa Aar ad Gangen. Det vil jo til enhver given Tid vise sig, hvor det er rimeligt og rigtigt at drage Grænserne, og de Erfaringer, man er kommen til paa enhver given Tid, vil man kunne høste fuld Nytte af ved Udstedelsen af den næste Vedtægt.

Alfred Christensen: Til den højtærede Minister vil jeg tillade mig at bemærke, at den gode Villie jo øjensynlig lyste ud af den højtærede Ministers Ord. Ministeren har den gode Villie til at gøre den gode Gerning, og jeg vil ønske, at